

Sygn. akt IV U 2043/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Alicja Romanowska

Protokolant: st.sekr.sądowy Beata Iwanowska

po rozpoznaniu w dniu marca 2013r. w Elblągu

na rozprawie sprawy

z odwołania **R. F.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.**

z dnia 21/05/2012 r. znak:(...)

o wymiar okresów składkowych

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje R. F. prawo do ustalenia wysokości emerytury z uwzględnieniem do stażu okresu od 5 maja 1973r do 10 czerwca 1973r,

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala

Sygn. akt IV U 2043/12

UZASADNIENIE

R. F. zakwestionował decyzję ZUS O/E. z dnia 21.05.2012r., znak (...), którą to decyzją organ rentowy przyznał skarżącemu prawo do emerytury. W uzasadnieniu odwołania skarżący wskazał, że ma wątpliwość czy jego staż pracy został prawidłowo wyliczony, albowiem do kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 29 lat, 4 miesiące i 21 dni, do renty przyjęto 33 lata i 5 miesięcy, do emerytury 34 lata i 26 dni, zaś z wyliczeń skarżącego wynika, że powinien mieć zaliczone 37 lat, 5 miesięcy i 13 dni. Nadto skarżący podniósł, że był zapewniany, iż praktyczna nauka zawodu w „Elektromontażu” będzie zaliczona do stażu, jednakże okazało się inaczej.

Precyzując swoje stanowisko skarżący podniósł, iż domaga się uwzględnienia w stażu ubezpieczenia również okresu jego zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni (...) od 01.01.1983r. do 30.04.1983r. oraz okresu od 05.05.1973r. do 10.06.1973r., tj. okresu po zwolnieniu ze służby wojskowej a przed ponownym podjęciem pracy. Odnosząc się do tego żądania skarżący wskazał, że w tym czasie przebywał na zwolnieniu lekarskim, gdyż miał złamany palec i zakład pracy płacił mu chorobowe, a nadto w ciągłości uwzględnił mu okres zatrudnienia.

Jednocześnie skarżący oświadczył, że jego intencją był zaskarżenie również decyzji z dnia 17.05.2012r. ponownie ustalającej jego kapitał początkowy, albowiem już wówczas nie uwzględniono mu ww. okresów.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany ZUS O/E. wniósł o jego oddalenie wskazując, że skarżący nie przedłożył świadectwa pracy za okres praktycznej nauki zawodu w „Elektromontażu” od 01.09.1965r. do 22.06.1968r. Nie przedłożył również dokumentacji pracowniczej za ten okres, takiej jak angaże, zakresy obowiązków, która

potwierdziłaby, że w ww. okresie pracował a nie wykonywał praktyki w ramach nauki zawodu w (...) Nr 1 w E.. Jak zauważył pozwany, ze złożonych do akt oświadczeń świadków wynikało, że w pierwszym roku nauki praktyki odbywały się w warsztatach szkolnych, natomiast w drugim i trzecim roku nauki w Przedsiębiorstwie (...) G.. Nadto ze świadectwa pracy z dnia 19.06.2000r. wystawionego przez pracodawcę wynika, że skarżący był zatrudniony dopiero w okresie od 15.07.1968r. do 13.12.1968r. W świetle powyższego, zdaniem pozwanego, brak jest podstaw do uwzględnienia okresu praktycznej nauki zawodu w stażu ubezpieczenia skarżącego. Nadto pozwany wskazał, że za okres od 01.01.1983r. do 30.04.1983r. skarżący nie wykazał dniówek obrachunkowych przez co okres ten nie może być uwzględniony w stażu ubezpieczenia. Natomiast okres nieświadczenia pracy po ukończeniu służby wojskowej spowodowany chorobą nie został przez pozwanego uwzględniony, albowiem skarżący nie przedłożył dokumentów usprawiedliwiających nieobecność w pracy, zaś legitymacja ubezpieczeniowa nie stanowi dowodu wypłacenia przez zakład pracy zasiłku chorobowego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Od dnia 15.07.1968r. do dnia 13.12.1968r. skarżący R. F. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...). Wcześniej, w okresie od 01.09.1965r. do 22.06.1968r., był uczniem (...) Szkoły Zawodowej nr (...) w E. w zawodzie elektromontera. W trakcie nauki skarżący odbywał praktyki zawodowe w Zakładach (...) w E. – w pierwszej klasie, a następnie w (...) G. O/E.. Praktyki zazwyczaj trwały 2 dni w każdym tygodniu, jednakże w razie potrzeby uczniowie pracowali również w pozostałe dni tygodnia. W okresie wakacyjnym uczniowie mieli jeden miesiąc praktyk, w czasie którego sadzili drzewa w ramach (...), gdyż w tym czasie w (...) nie było nikogo, kto mógłby nad nimi sprawować pieczę. Uczniowie nie zawierali indywidualnych umów o praktyczną naukę zawodu. Za wykonaną pracę uczniowie nie mieli wypłacanego wynagrodzenia a jedynie otrzymywali stypendia lub wyposażenie przydatne w szkole. Ich praca oceniana była przez pracownika zakładu, który sprawował nad nimi nadzór i następnie informował wychowawcę klasy o postępach uczniów. Na tej podstawie wystawiane były oceny.

W okresie od 25.06.1970r. do 30.04.1976r. skarżący zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w G.. W tym czasie od 20.04.1971r. do 04.05.1973r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po odbyciu służby skarżący zgłosił się do zakładu pracy, jednakże z uwagi na złamanie palca i unieruchomienie ręki w gipsie, skarżący otrzymał zwolnienie lekarskie, na którym przebywał do dnia 09.06.1973r. W tym czasie zakład pracy płacił mu zasiłek chorobowy.

W okresie od 23.06.1977r. do 30.04.1983r. skarżący zatrudniony był w Rolniczej Spółdzielni (...) w W. na stanowisku kierowcy. Spółdzielnia świadczyła usługi transportowe dla okolicznych przedsiębiorstw. Na początku 1983r. Spółdzielnia kończyła swoją działalność w tym zakresie i wygaszała umowy z przedsiębiorstwami. Pracownicy wykorzystywali wówczas zaległe urlopy wypoczynkowe, a przypadku ich braku byli kierowani na urlopy bezpłatne. Skarżący był ostatnim pracownikiem Spółdzielni w bazie w E.. Przez cały okres działalności Spółdzielni rozliczaniem czasu pracy i obliczaniem dniówek obrachunkowych zajmowała się księgowość. Karty płac skarżącego zostały wypełnione za okres do 31.12.1982r. Kompletna dokumentacja osobowo – płacowa, po procesie likwidacji Spółdzielni, została przekazana do archiwum.

Decyzją z dnia 26.11.2004r. organ rentowy ustalił skarżącemu R. F. kapitał początkowy, przyjmując 28 lat, 7 miesięcy i 27 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych do jego ustalenia. Decyzją z dnia 17.05.2012r. organ rentowy dokonał ponownego ustalenia kapitału początkowego uwzględniając 28 lat, 6 miesięcy i 21 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych. Z uzasadnienia decyzji wynikało, że organ rentowy nie uwzględnił do ustalenia kapitału okresów:

- 05.05.1973r. – 10.06.1973r., gdyż okres od zakończenia odbywania zasadniczej służby wojskowej do dnia podjęcia zatrudnienia, zgodnie z ustawą emerytalną, nie jest okresem składkowym ani nieskładkowym;
- 01.01.1983r. – 30.04.1983r., gdyż brak jest danych o zatrudnieniu skarżącego w Rolniczej Spółdzielni (...);
- 02.12.1992r. – 03.12.1992r., gdyż w tych dniach skarżący przebywał na urlopie bezpłatnym.

W dniu 14.11.2011r. skarżący wystąpił do pozwanego z wnioskiem o ustalenie uprawnień do emerytury. Decyzją z dnia 21.05.2012r. organ rentowy, wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 26.03.2012r., przyznał skarżącemu prawo do świadczenia przyjmując do jego ustalenia 32 lata i 13 dni okresów składkowych oraz 2 lata i 13 dni okresów nieskładkowych.

(wyjaśnienia wnioskodawcy, nadto dowód: świadectwo pracy k. 5, 7, 10, wyciąg z książeczki wojskowej k. 8, zaświadczenie k. 17, decyzja k. 29-30, decyzja z dnia 17.05.2012r. – plik KP, oświadczenia k. 4-9, świadectwo szkolne k. 10-12, decyzja k. 62-63 – plik emerytalny akt ZUS, zeznania świadków W. P. – protokół z dnia 04.10.2012r., F. B., Z. B. – protokół z dn. 05.03.2013r.)

Skarżący nie zgodził się z powyższą decyzją wnosząc odwołanie, w którym domagał się uwzględnienia w stażu ubezpieczenia okresów:

- 01.09.1965r. do 22.06.1968r. – praktycznej nauki zawodu w (...) nr 1 w E.;
- 05.05.1973r. do 10.06.1973r. – okresu po odbyciu zasadniczej służby wojskowej a przed ponownym podjęciem zatrudnienia;
- 01.01.1983r. do 30.04.1983r. z tytułu zatrudnienia w (...).

W ocenie Sądu odwołanie skarżącego zasługiwało na uwzględnienie jedynie częściowo.

Odnosząc się do żądania uwzględnienia pierwszego z ww. okresów, tj. okresu praktycznej nauki zawodu od 01.09.1965r. do 22.06.1968r. wskazać należy, że zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.Nr 153, poz. 1227), za okresy składkowe uważa się przypadające przed dniem 15.11.1991r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, w tym okresy zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r.

W okresie odbywania przez skarżącego praktycznej nauki zawodu obowiązywały przepisy ustawy z dnia 02.07.1958r. o nauce zawodu, przyuczania do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz.U.Nr 45, poz. 226 z późn. zm.). Zgodnie z art. 10 ww. ustawy okresy nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy oraz wstępnego stażu pracy są okresami zatrudnienia, jednakże zakład pracy przyjmując młodocianego na naukę zawodu w celu przyuczenia do określonej pracy oraz odbycia wstępnego stażu pracy jest obowiązany zawrzeć z nim na piśmie umowę określającą zawód albo rodzaj prac, w jakim młodociany będzie szkolony, czas trwania nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy lub wstępnego stażu pracy oraz zasadnicze obowiązki i uprawnienia młodocianego.

Z powyższego wynika więc jednoznacznie, że dla uwzględnienia roszczenia wnioskodawcy koniecznym było wykazanie przez niego, iż zawarł on pisemną umowę o naukę zawodu bezpośrednio z zakładem pracy, w którym odbywał tą naukę. Stosownie bowiem do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zważyć należy, że utrwalony w orzecznictwie jest pogląd, iż zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.01.1998r. w sprawie II UKN 440/97, OSNAP 1998/22/667). Z samych wyjaśnień skarżącego wynikało zaś, że nie podpisywał on umowy o praktyczną naukę zawodu z zakładami, w których ją odbywał, jak również taka umowa nie była zawierana z tymi zakładami przez szkołę. Zawnioskowany przez skarżącego świadek, który nadzorował uczniów podczas praktyk, również zeznał, że nie łączyła ich żadna umowa z zakładem, a za wykonaną pracę w ramach praktyk nie otrzymywali oni wynagrodzenia, a jedynie byli oceniani. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w wyjaśnieniach wnioskodawcy, który wskazał, że za wykonaną na praktykach

pracę nie otrzymywał wynagrodzenia, a szkoła płaciła uczniom jedynie stypendia i ewentualnie zaopatrywała ich w wyposażenie szkolne niezbędne do nauki.

W świetle powyższego nie budziło wątpliwości Sądu, że okres praktycznej nauki zawodu nie mógł być uwzględniony skarżącemu w stażu ubezpieczenia.

W ocenie Sądu żądanie skarżącego zaliczenia do stażu okresu od 01.01.1983r. do 30.04.1983r. z tytułu zatrudnienia w (...) również nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 6 ust. 2 pkt 12 ww. ustawy o emeryturach i rentach z FUS, za okresy składkowe uważa się przypadające przed dniem 15.11.1991r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...) oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

W okresie, którego doliczenia domaga się skarżący kwestię ubezpieczenia członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych regulowały przepisy dekretu z dnia 04.03.1976r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz.U.Nr 10, poz. 54 z późn. zm.). Zgodnie z art. 4 ww. dekretu, przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń wymienionych w dekreście:

1) za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, a przed dniem 1 lipca 1962 r. dzień, który stanowił podstawę do obliczenia dniówki obrachunkowej; do dni pracy zalicza się również dni urlopu wypoczynkowego oraz dni pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub opiekuńczego,

2) za miesiąc pracy uważa się 20 dni pracy dla mężczyzny oraz 13 dni pracy dla kobiety, a jeżeli ubezpieczony użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym - 18 dni pracy dla mężczyzny oraz 11 dni pracy dla kobiety,

3) za rok pracy uważa się rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni pracy, kobieta 150 dni pracy, a jeżeli użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym - to co najmniej: mężczyzna 220 dni pracy, a kobieta 130 dni pracy.

Podstawą uwzględnienia spornych miesięcy było więc wykazanie przez wnioskodawcę tzw. „dniówek obrachunkowych” z tego okresu. Zaświadczenie jakie skarżący przedłożył organowi rentowemu obejmowało okres od 23.06.1977r. do 31.12.1982r. Jednocześnie wskazano w nim, że brak jest danych dotyczących roku 1983. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynikało jednak jednoznacznie, że ilość dni przepracowanych przez skarżącego w każdym miesiącu jego zatrudnienia w (...) była skrupulatnie odnotowywana w kartotekach dni pracy, zaś kompletna dokumentacja spółdzielni została przekazana do archiwum. Okoliczność więc, że brak było danych o dniówkach obrachunkowych skarżącego za okres od stycznia do kwietnia 1983r. nie wynikała z faktu zniszczenia lub zagubienia części dokumentacji, lecz świadczy o tym, że w tym okresie skarżący nie spełnił warunków wynikających z ww. dekretu, aby okres ten mógł być uwzględniony w stażu ubezpieczenia. Zauważyć należy, iż przesłuchana w sprawie świadek F. B. (2), która zatrudniona była w Spółdzielni na stanowisku księgowej i której ojciec a następnie mąż pełnili funkcję prezesa, doskonale była zorientowana w sytuacji Spółdzielni i organizacji pracy w niej. Świadek ta zeznała, że na przełomie 1982/1983 Spółdzielnia likwidowała swoją działalność związaną z usługami transportowymi, w związku

z czym rozwiązywała umowy z przedsiębiorstwami, na rzecz których świadczyła te usługi. To z kolei powodowało coraz mniejszy front robót dla zatrudnionych w bazie Spółdzielni pracowników, którzy zmuszeni byli wykorzystywać urlopy wypoczynkowe, bądź w przypadku ich braku, kierowani byli na urlopy bezpłatne. Co prawda skarżący wskazał, iż w ostatnim okresie działalności Spółdzielni oddelegowany był do pracy w (...) a następnie korzystał z urlopu wypoczynkowego, to jednak karty pracy nie zawierały danych potwierdzających tę okoliczność, a jak zeznała świadek, za okres urlopów wypoczynkowych także były obliczanie dniówki obrachunkowe i wypłacano należności, więc jedyną możliwością nie uwzględnienia w kartach pracy ilości przepracowanych godzin i dni było przebywanie pracownika na urlopie bezpłatnym.

Sąd nie miał podstaw by zeznaniom tego świadka odmówić wiarygodności. Zeznania te były jasne, spójne, konsekwentne i bardzo szczegółowe. Podkreślić należy, że charakter zatrudnienia świadka w (...) powodował, iż była ona najlepiej zorientowana w zasadach ewidencjonowania czasu pracy.

W świetle powyższego Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku skarżącego o doliczenie ww. okresu do jego stażu ubezpieczeniowego.

Odnosząc się zaś do kwestii nie uwzględnienia przez organ rentowy okresu od 05.05.1973r. do 10.06.1973r., a więc po odbyciu przez skarżącego służby wojskowej do czasu ponownego podjęcia przez niego zatrudnienia, to w myśl § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22.11.1968r. w sprawie szczegółowych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz.U.Nr 44, poz. 318) – w brzmieniu obowiązującym w spornym okresie - zakład pracy, który zatrudniał pracownika w dniu powołania do zasadniczej lub okresowej służby wojskowej, był obowiązany zatrudnić go na poprzednio zajmowanym stanowisku lub stanowisku równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz nie niżej opłacanym, jeżeli najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia. Jeżeli jednak żołnierz zwolniony z zasadniczej lub okresowej służby wojskowej nie może w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia ze służby podjąć zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym był zatrudniony w dniu powołania, ze względu na chorobę lub z innych przyczyn niezależnych od pracownika, termin ten uważa się za zachowany w razie zgłoszenia się w celu podjęcia zatrudnienia niezwłocznie po odzyskaniu zdolności do pracy lub ustaniu innej przeszkody (ust. 2). Z kolei § 4 ww. rozporządzenia wskazywał, że pracownikowi, który z powodu choroby lub z innych przyczyn od niego niezależnych nie może podjąć zatrudnienia w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej, lecz zgłosił powrót do zakładu pracy, przysługują w okresie choroby lub nieobecności w pracy z innych przyczyn uprawnienia wynikające ze stosunku pracy, jeżeli przedstawi – zgodnie z obowiązującymi przepisami – dowody usprawiedliwiające nieobecność w pracy.

W sprawie poza sporem było, że skarżący po odbyciu służby wojskowej nie podjął ponownie zatrudnienia w ciągu 30 dni od zakończenia służby. Nie budziło również wątpliwości Sądu, że powyższa okoliczność spowodowana była czasową niezdolnością do pracy skarżącego z uwagi na złamanie palca i unieruchomienia ręki w opatrunku gipsowym. Pozwany nie kwestionował, iż w przypadku gdyby skarżący zgłosił swój powrót do pracy w ww. terminie, okres pomiędzy zakończeniem służby a podjęciem pracy, zostałby mu wliczony do stażu ubezpieczenia. W ocenie pozwanego skarżący nie przedłożył jednak dowodów usprawiedliwiających jego nieobecność w pracy, z kolei wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej nie potwierdzają, że skarżącemu został wypłacony zasiłek chorobowy.

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego. Po pierwsze, zadaniem Sądu nie ma żadnych przeszkód dla uznania wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej dotyczących okresu zwolnienia lekarskiego, jako dowód potwierdzający niezdolność do pracy skarżącego we wskazanym w tych wpisach okresie. Zaznaczyć należy, iż wpisy te zostały dokonane przez jednostki służby zdrowia, a więc uprawnione do dokonywania takich wpisów. Po drugie okoliczność, że wpisy te nie stanowią potwierdzenia, że skarżącemu za okres zwolnienia został wypłacony zasiłek chorobowy, nie może automatycznie przesądzać o braku podstaw do uwzględnienia żądania skarżącego. Zważyć należy, że w orzecznictwie sądowym termin "pobieranie" świadczenia interpretowano rozszerzająco stwierdzając, że określenie "okres pobierania zasiłku chorobowego" obejmuje nie tylko okresy faktycznego pobierania tego zasiłku, ale również okresy ustawowo uprawniające do uzyskania zasiłku, jeśli z jakichś powodów ubezpieczony nie może wykazać faktu pobierania zasiłku chorobowego (np. zaginięcie dokumentacji) lub nawet faktycznie zasiłku nie pobierał (np. z powodu

braku znajomości prawa). Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 08.09.1992r., sygn. akt III AUr 444/92 (OSA 1993, z. 3, poz. 12), ratio legis określenia "okres pobierania zasiłku chorobowego" dla obliczenia stażu pracy w/g prawa ubezpieczeń społecznych obejmuje nie tylko okresy faktycznie pobranego zasiłku chorobowego, ale również niekwestionowane okresy niezdolności do pracy z powodu choroby stwierdzonej orzeczeniem lekarskim - ustawowo uprawniające do uzyskania zasiłku chorobowego, jeżeli z jakichkolwiek powodów ubezpieczony nie może faktu pobierania zasiłku wykazać (np. wobec zaginięcia dokumentacji wypłat), bądź nawet faktycznie zasiłku nie pobrał (np. z powodu braku znajomości prawa i upływu okresu przedawnienia). Przesądzające znaczenie według reguł systemu prawa ubezpieczeń społecznych ma bowiem objęcie okresu choroby w czasie zatrudnienia, a także - w ustawowo określonych warunkach - po ustaniu zatrudnienia, pełnym zakresem ubezpieczenia społecznego, a nie tylko to, czy ubezpieczony faktycznie skorzystał z należnych mu świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. Prawo do uwzględnienia okresu pobierania zasiłków z ubezpieczenia społecznego do stażu emerytalno-rentowego wynika z reguły prawa do ich uzyskania i nie może być ograniczone wyłącznie do faktycznego ich pobrania. Decyduje tu zatem reguła prawa, a nie reguła faktu.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela wyżej przedstawioną argumentację, uznając, że skarżący wykazał przyczynę niemożności podjęcia zatrudnienia po odbyciu zasadniczej służby wojskowej w terminie 30 dni od jej zakończenia, a tym samym okres od 05.05.1973r. do 10.06.1973r. winien być mu uwzględniony w stażu ubezpieczeniowym.

Dlatego też Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał skarżącemu prawo do ustalenia wysokości emerytury z uwzględnieniem do stażu ww. okresu, stosownie do art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. (pkt I wyroku), oddalając odwołanie skarżącego w pozostałym zakresie w myśl art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. (pkt II wyroku).